Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►**B**

DIRECTIVA CONSILIULUI

din 21 decembrie 1989

privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări

(89/665/CEE)

(JO L 395, 30.12.1989, p. 33)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►**M1**	Directiva 92/50/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992	L 209	1	24.7.1992
►**M2**	Directiva 2007/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2007	L 335	31	20.12.2007

▼B

DIRECTIVA CONSILIULUI

din 21 decembrie 1989

privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări

(89/665/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolul 100a,

având în vedere propunerea Comisiei ([1]),

în cooperare cu Parlamentul European ([2]),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ([3]),

întrucât directivele comunitare privind achizițiile publice, în special Directiva 71/305/CEE a Consiliului din 26 iulie 1971 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor publice de lucrări ([4]), astfel cum a fost modificată ultima dată de Directiva 89/440/CEE ([5]), și Directiva 77/62/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1976 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor publice de produse ([6]), astfel cum a fost modificată ultima dată de Directiva 88/295/CEE ([7]), nu cuprind nici un fel de dispoziții specifice care să garanteze aplicarea lor efectivă;

întrucât mecanismele existente atât la nivel național, cât și comunitar pentru a asigura aplicarea acestora nu sunt întotdeauna adecvate pentru a garanta respectarea dispozițiilor comunitare corespunzătoare în special într-un stadiu în care abaterile pot fi corectate;

întrucât deschiderea concurenței comunitare în domeniul achizițiilor publice necesită o creștere semnificativă a garanțiilor privind transparența și nediscriminarea; întrucât, pentru a avea efecte concrete, trebuie să existe căi de atac eficiente și rapide în cazurile de încălcare a legislației comunitare în domeniul achizițiilor publice sau a reglementărilor de drept intern privind punerea în aplicare a acestei legislații;

întrucât, în anumite state membre, absența unor căi de atac eficiente sau insuficiența căilor de atac existente descurajează întreprinderile din cadrul Comunității de a depune oferte în statul membru în care își are sediul autoritatea contractantă; întrucât, așadar, statele membre respective trebuie să remedieze această situație;

întrucât, dată fiind perioada redusă a procedurilor de atribuire a contractelor publice, organismele competente în ce privește căile de atac trebuie, între altele, să fie autorizate să adopte măsuri provizorii pentru suspendarea unei astfel de proceduri sau a aplicării oricărei decizii ce poate fi luată de autoritatea contractantă; întrucât perioada redusă a procedurilor impune ca abaterile mai sus menționate să fie abordate de urgență;

întrucât este necesar a se asigura existența unor proceduri adecvate în toate statele membre care să permită anularea deciziilor luate în mod ilegal și compensarea persoanelor lezate de o încălcare;

([1]) JO C 230, 28.8.1987, p. 6 și JO C 15, 19.1.1989, p. 8.
([2]) JO C 167, 27.6.1988, p. 77 și JO C 323, 27.12.1989.
([3]) JO C 347, 22.12.1987, p. 23.
([4]) JO L 185, 16.8.1971, p. 5.
([5]) JO L 210, 21.7.1989, p. 1.
([6]) JO L 13, 15.1.1977, p. 1.
([7]) JO L 127, 20.5.1988, p. 1.

▼B

întrucât, în cazul în care întreprinderile nu utilizează calea de atac, anumite încălcări pot să nu fie corectate decât în cazul în care se pune în practică un mecanism specific;

întrucât este important ca, în consecință, în cazul în care consideră că s-a comis o încălcare clară și evidentă în cursul unei proceduri de atribuire a unui contract, Comisia să o poată supune atenției autorităților competente ale statului membru și autorității contractante respective, astfel încât să se adopte măsurile adecvate pentru corectarea rapidă a oricărei presupuse încălcări;

întrucât aplicarea în practică a dispozițiilor prezentei directive ar trebui reexaminată în termen de patru ani de la punerea sa în aplicare pe baza informațiilor ce urmează a fi furnizate de către statele membre cu privire la funcționarea procedurilor de drept intern privind căile de atac,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

▼M2

Articolul 1

Domeniul de aplicare și disponibilitatea căilor de atac

(1) Prezenta directivă se aplică în cazul contractelor menționate în Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii ([1]), cu excepția cazului în care aceste contracte sunt excluse în conformitate cu articolele 10-18 din respectiva directivă.

Contractele, în înțelesul prezentei directive, includ contractele de achiziții publice, acordurile-cadru, concesiunile de lucrări publice și sistemele dinamice de achiziție.

Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a garanta că, în ceea ce privește contractele circumscrise domeniului de aplicare al Directivei 2004/18/CE, deciziile luate de autoritățile contractante pot fi supuse unor căi de atac efective și, în special, cât se poate de rapide, în conformitate cu condițiile stabilite la articolele 2-2f din prezenta directivă, în temeiul nerespectării, prin aceste decizii, a legislației comunitare în domeniul achizițiilor publice sau a normelor de drept intern de transpunere a acesteia.

(2) Statele membre garantează că nu există, între întreprinderile care susțin că au suferit un prejudiciu în cadrul unei proceduri de atribuire a unui contract, nicio discriminare ca rezultat al distincției făcute de prezenta directivă între normele de drept intern de transpunere a legislației comunitare și celelalte norme de drept intern.

(3) Statele membre asigură accesul la căile de atac, în temeiul unor norme detaliate pe care statele membre pot să le stabilească în acest sens, cel puțin oricărei persoane care are sau care a avut vreun interes în obținerea unui anumit contract și care a fost prejudiciată sau riscă să fie prejudiciată printr-o presupusă încălcare.

(4) Statele membre pot impune ca o persoană care dorește să exercite o cale de atac să notifice autoritatea contractantă cu privire la presupusa încălcare și la intenția sa de a formula o cale de atac, cu condiția ca acest lucru să nu afecteze termenul suspensiv în conformitate cu articolul 2a alineatul (2) sau orice alt termen de exercitare a unei căi de atac, în conformitate cu articolul 2c.

(5) Statele membre pot impune ca, într-o primă etapă, persoana în cauză să exercite o cale de atac în fața autorității contractante. În acest caz, statele membre garantează că formularea unei asemenea căi de atac

([1]) JO L 134, 30.4.2004, p. 114. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2006/97/CE a Consiliului (JO L 363, 20.12.2006, p. 107).

▼M2

are ca rezultat suspendarea imediată a posibilității de încheiere a contractului.

Statele membre stabilesc mijloacele de comunicare corespunzătoare, printre care se numără și faxul sau mijloacele electronice, care trebuie utilizate în cazul formulării unei căi de atac în conformitate cu primul paragraf.

Suspendarea menționată la primul paragraf nu încetează înainte de expirarea unui termen de cel puțin zece zile calendaristice începând cu ziua următoare trimiterii, de către autoritatea contractantă, a unui răspuns, în cazul utilizării faxului sau a mijloacelor electronice, sau, în cazul utilizării unor alte mijloace de comunicare, înainte de expirarea fie a unui termen de cel puțin cincisprezece zile calendaristice începând cu ziua următoare trimiterii, de către autoritatea contractantă, a unui răspuns, fie a unui termen de cel puțin zece zile calendaristice începând cu ziua următoare primirii unui răspuns.

Articolul 2

Cerințe referitoare la căile de atac

(1) Statele membre garantează că măsurile luate în privința căilor de atac menționate la articolul 1 prevăd competențe care să permită:

(a) adoptarea unor măsuri provizorii, cel mai rapid posibil și prin intermediul unor proceduri provizorii, în scopul remedierii presupusei încălcări sau prevenirii prejudicierii în continuare a intereselor respective, inclusiv măsuri de suspendare sau care să asigure suspendarea procedurii de atribuire a unui contract de achiziții publice sau a aplicării oricărei decizii luate de autoritatea contractantă;

(b) fie anularea, fie asigurarea anulării deciziilor luate în mod ilegal, inclusiv eliminarea specificațiilor tehnice, economice sau financiare discriminatorii din chemarea la competiție, din documentația de contract sau din orice alt document legat de procedura de atribuire a contractului;

(c) acordarea unor daune-interese persoanelor prejudiciate printr-o încălcare.

(2) Competențele menționate la alineatul (1) și la articolele 2d și 2e pot fi conferite unor organisme distincte care să răspundă de diferite aspecte ale căilor de atac.

(3) În cazul în care un organism de primă instanță, independent de autoritatea contractantă, soluționează o cale de atac privind decizia de atribuire a unui contract de achiziții publice, statele membre garantează că autoritatea contractantă nu poate încheia contractul înaintea luării unei decizii de către organismul menționat, cu privire la cererea de măsuri provizorii sau la calea de atac. Suspendarea nu încetează mai devreme de momentul expirării termenului suspensiv prevăzut la articolul 2a alineatul (2) și la articolul 2d alineatele (4) și (5).

(4) Cu excepția cazurilor prevăzute la alineatul (3) și la articolul 1 alineatul (5), exercitarea căilor de atac nu are în mod automat un efect suspensiv asupra procedurilor de atribuire a contractului la care se referă.

(5) Statele membre pot să prevadă că organismul responsabil cu soluționarea căilor de atac poate ține seama de efectele probabile ale măsurilor provizorii pentru toate interesele pasibile de a fi prejudiciate, precum și de interesul public, și poate decide să nu acorde astfel de măsuri, în cazul în care efectele lor negative sunt mai mari decât beneficiile.

Decizia de a nu acorda măsuri provizorii nu aduce atingere niciunei alte revendicări a persoanei care solicită asemenea măsuri.

▼M2

(6) Statele membre pot să prevadă că, în cazul în care se pretind daune-interese în temeiul luării în mod ilegal a unei decizii, decizia contestată trebuie să fie mai întâi anulată de către un organ competent în acest sens.

(7) Cu excepția cazurilor prevăzute la articolele 2d-2f, efectele exercitării competențelor menționate la alineatul (1) al prezentului articol asupra unui contract încheiat în urma atribuirii sale sunt stabilite prin dreptul intern.

De asemenea, cu excepția cazurilor în care o decizie trebuie anulată înainte de acordarea unor daune-interese, un stat membru poate să prevadă că, după încheierea unui contract în conformitate cu articolul 1 alineatul (5), cu alineatul (3) al prezentului articol sau cu articolele 2a-2f, competența organismului responsabil de soluționarea căilor de atac se limitează la acordarea de daune-interese oricărei persoane prejudiciate printr-o încălcare.

(8) Statele membre garantează că deciziile adoptate de organismele responsabile de soluționarea căilor de atac pot fi puse în aplicare în mod eficient.

(9) În cazul în care organismele responsabile de soluționarea căilor de atac nu sunt de natură judiciară, acestea prezintă întotdeauna motivații scrise privind deciziile adoptate. De asemenea, în acest caz, trebuie să se adopte dispoziții care să garanteze că există proceduri prin care orice măsuri pretins ilegale, luate de organismul responsabil de soluționarea căilor de atac, sau orice presupus viciu în exercitarea competențelor conferite acestuia să poată face obiectul controlului judecătoresc sau al controlului de către un alt organism care reprezintă o instanță de judecată în înțelesul articolului 234 din tratat, care să fie independent atât față de autoritatea contractantă, cât și față de organismul responsabil de soluționarea căilor de atac.

Membrii unui astfel de organism independent sunt numiți și eliberați din funcție în aceleași condiții ca și membrii corpului magistraților în ceea ce privește autoritatea care răspunde pentru numirea acestora, durata mandatului lor și revocarea acestora. Cel puțin președintele acestui organism independent are aceleași calificări juridice și profesionale ca și membrii corpului magistraților. Organismul independent ia decizii în cadrul unei proceduri în care sunt audiate ambele părți, iar deciziile respective au forță juridică obligatorie, prin mijloacele stabilite de fiecare stat membru.

Articolul 2a

Termenul suspensiv

(1) Statele membre garantează că persoanele menționate la articolul 1 alineatul (3) dispun de o perioadă de timp suficientă pentru exercitarea unei căi de atac efective împotriva deciziilor de atribuire a contractelor de achiziții publice adoptate de autoritățile contractante, prin adoptarea dispozițiilor necesare care respectă condițiile minime stabilite la alineatul (2) din prezentul articol și la articolul 2c.

(2) Nu se poate încheia niciun contract, ca urmare a deciziei de a atribui un contract circumscris domeniului de aplicare al Directivei 2004/18/CE, înainte de expirarea unui termen de cel puțin zece zile calendaristice, începând cu ziua următoare trimiterii deciziei de atribuire a contractului către ofertanții și candidații interesați prin fax sau alte mijloace electronice sau, în cazul utilizării altor mijloace de comunicare, înainte de expirarea fie a unui termen de cel puțin cincisprezece zile calendaristice începând cu ziua următoare transmiterii deciziei de atribuire a contractului către ofertanții și candidații interesați, fie a unui termen de cel puțin zece zile calendaristice începând cu ziua următoare primirii deciziei de atribuire a contractului.

Se consideră că ofertanții sunt interesați dacă nu au fost încă excluși definitiv. O excludere este definitivă în cazul în care a fost notificată

▼M2

ofertanților interesați și fie a fost considerată legală de un organism independent responsabil de soluționarea căilor de atac, sau nu mai poate face obiectul unei căi de atac.

Candidații sunt considerați a fi interesați dacă autoritatea contractantă nu a făcut publice informațiile privind respingerea cererii lor înaintea notificării deciziei de atribuire a contractului către ofertanții interesați.

Comunicarea deciziei de atribuire către fiecare ofertant și candidat interesat este însoțită de următoarele elemente:

— un rezumat al motivelor pertinente prevăzute la articolul 41 alineatul (2) din Directiva 2004/18/CE, sub rezerva dispozițiilor articolului 41 alineatul (3) din aceeași directivă; și

— o declarație precisă privind termenul suspensiv exact, care poate fi aplicat în temeiul dispozițiilor de drept intern de transpunere a prezentului alineat.

Articolul 2b

Derogări de la termenul suspensiv

Statele membre pot să prevadă că termenele menționate la articolul 2a alineatul (2) din prezenta directivă nu se aplică în următoarele cazuri:

(a) în cazul în care Directiva 2004/18/CE nu impune publicarea prealabilă a unui anunț de participare în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;

(b) în cazul în care contractul este atribuit unicului ofertant interesat în sensul articolului 2a alineatul (2) din prezenta directivă și nu există candidați interesați;

(c) în cazul contractelor bazate pe un acord-cadru, astfel cum este prevăzut la articolul 32 din Directiva 2004/18/CE și în cazul contractelor bazate pe un sistem dinamic de achiziție, astfel cum este prevăzut la articolul 33 din directiva respectivă.

În cazul invocării prezentei derogări, statele membre garantează absența efectelor respectivului contract în conformitate cu articolele 2d și 2f din prezenta directivă, în cazul în care:

— există o încălcare a dispozițiilor articolului 32 alineatul (4) al doilea paragraf liniuța a doua sau a dispozițiilor articolului 33 alineatul (5) sau (6) din Directiva 2004/18/CE; și

— valoarea estimată a contractului este egală sau mai mare decât pragurile stabilite la articolul 7 din Directiva 2004/18/CE.

Articolul 2c

Termene de exercitare a căii de atac

În cazul în care un stat membru prevede că orice cale de atac privind o decizie a unei autorități contractante, luată în cadrul unei proceduri de atribuire a unui contract circumscris domeniului de aplicare al Directivei 2004/18/CE sau în legătură cu o astfel de procedură, trebuie să fie exercitată înainte de expirarea unui anumit termen, acest termen este egal cu cel puțin zece zile calendaristice începând cu ziua următoare transmiterii deciziei autorității contractante către ofertantul sau candidatul interesat, în cazul utilizării faxului sau a mijloacelor electronice sau, în cazul utilizării altor mijloace de comunicare, acest termen este egal fie cu cel puțin cincisprezece zile calendaristice începând cu ziua următoare transmiterii deciziei autorității contractante către ofertantul sau candidatul interesat, fie cu cel puțin zece zile calendaristice începând cu ziua următoare primirii deciziei autorității contractante. Decizia autorității contractante se comunică fiecărui ofertant sau candidat, însoțită de un rezumat al motivelor pertinente. În cazul formulării unei căi de atac împotriva deciziilor prevăzute la articolul 2

▼M2

alineatul (1) litera (b) din prezenta directivă, care nu fac obiectul unei notificări speciale, termenul este de cel puțin zece zile calendaristice începând cu data publicării deciziei respective.

Articolul 2d

Absența efectelor

(1) Statele membre garantează declararea absenței efectelor unui contract de către un organism responsabil de soluționarea căilor de atac independent de autoritatea contractantă sau faptul că absența efectelor contractului menționat intervine în urma deciziei unui astfel de organism în oricare dintre următoarele cazuri:

(a) în cazul în care autoritatea contractantă a atribuit un contract fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, fără ca acest lucru să fie permis în conformitate cu Directiva 2004/18/CE;

(b) în cazul încălcării articolului 1 alineatul (5), a articolului 2 alineatul (3) sau a articolului 2a alineatul (2) din prezenta directivă, dacă această încălcare a privat ofertantul care formulează o cale de atac de posibilitatea de a introduce căi de atac precontractuale, în cazul în care încălcarea respectivă este combinată cu încălcarea Directivei 2004/18/CE, dacă această încălcare a afectat șansele ofertantului care formulează o cale de atac de a obține contractul;

(c) în cazurile menționate la articolul 2b litera (c) al doilea paragraf din prezenta directivă, dacă statele membre au invocat derogarea de la termenul suspensiv pentru contractele bazate pe un acord-cadru și un sistem dinamic de achiziție.

(2) Efectele declarării absenței efectelor unui contract sunt prevăzute în dreptul intern.

Dreptul intern poate să prevadă anularea retroactivă a tuturor obligațiilor contractuale sau să anuleze numai acele obligații care urmează încă să fie executate. În acest ultim caz, statele membre prevăd aplicarea altor sancțiuni în sensul articolului 2e alineatul (2).

(3) Statele membre pot să prevadă posibilitatea ca organismul responsabil de soluționarea căilor de atac, independent de autoritatea contractantă, să nu declare un contract ca fiind lipsit de efecte, chiar dacă acesta a fost atribuit în mod ilegal potrivit alineatului (1), dacă acest organism constată, după analizarea tuturor aspectelor relevante, că motive imperative de interes general impun menținerea efectelor contractului. În acest caz, statele membre prevăd, în schimb, aplicarea unor sancțiuni alternative, în sensul articolului 2e alineatul (2).

Interesele economice legate de capacitatea contractului de a produce efecte pot fi avute în vedere ca motiv imperativ numai dacă, în circumstanțe excepționale, absența efectelor ar conduce la consecințe disproporționate.

Cu toate acestea, interesele economice în legătură directă cu contractul în cauză nu constituie motive imperative de interes general. Interesele economice în legătură directă cu contractul cuprind, printre altele, costurile generate de întârzieri în executarea contractului, costurile generate de lansarea unei noi proceduri de achiziții, costurile generate de schimbarea operatorului economic care realizează contractul și costurile cu privire la obligațiile legale generate de absența efectelor.

(4) Statele membre prevăd că alineatul (1) litera (a) din prezentul articol nu se aplică în cazul în care:

— autoritatea contractantă consideră că atribuirea unui contract fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* este permisă în conformitate cu Directiva 2004/18/CE;

▼M2

— autoritatea contractantă a publicat un anunț în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conform articolului 3a din prezenta directivă, exprimându-și intenția de a încheia contractul; și

— contractul nu a fost încheiat înainte de expirarea unui termen de cel puțin 10 zile calendaristice începând cu ziua următoare publicării respectivului anunț.

(5) Statele membre prevăd că alineatul (1) litera (c) din prezentul articol nu se aplică în cazul în care:

— autoritatea contractantă consideră că atribuirea unui contract este conformă cu articolul 32 alineatul (4) al doilea paragraf a doua liniuță sau cu articolul 33 alineatele (5) și (6) din Directiva 2004/18/CE;

— autoritatea contractantă a trimis ofertanților interesați decizia de atribuire a contractului însoțită de un rezumat al motivelor, astfel cum este menționat în articolul 2a alineatul (2) al patrulea paragraf prima liniuță din prezenta directivă; și

— contractul nu a fost încheiat înainte de expirarea unui termen de cel puțin zece zile calendaristice începând cu ziua următoare trimiterii deciziei de atribuire a contractului către ofertanții interesați prin fax sau alte mijloace electronice sau, în cazul utilizării altor mijloace de comunicare, înainte de expirarea fie a unui termen de cel puțin cincisprezece zile calendaristice începând cu ziua următoare transmiterii deciziei de atribuire a contractului ofertanților interesați, fie a unui termen de cel puțin zece zile calendaristice începând cu ziua următoare primirii deciziei de atribuire a contractului.

Articolul 2e

Încălcări ale prezentei directive și sancțiuni alternative

(1) În cazul unei încălcări a articolului 1 alineatul (5), a articolului 2 alineatul (3) sau a articolului 2a alineatul (2), care nu face obiectul articolului 2d alineatul (1) litera (b), statele membre prevăd absența efectelor contractului, în conformitate cu articolul 2d alineatele (1)-(3) sau sancțiuni alternative. Statele membre pot să prevadă că organismul responsabil de soluționarea căilor de atac, independent de autoritatea contractantă, decide, după evaluarea tuturor aspectelor relevante, dacă ar trebui declarată absența efectelor contractului sau dacă ar trebui să se aplice sancțiuni alternative.

(2) Sancțiunile alternative trebuie să fie eficiente, proporționate și descurajante. Sancțiunile alternative constau în:

— aplicarea unor amenzi autorității contractante; sau

— reducerea duratei contractului.

Statele membre pot acorda organismului responsabil de soluționarea căilor de atac o marjă largă de apreciere, care să îi permită să țină seama de toți factorii relevanți, inclusiv de gradul de gravitate a încălcării, comportamentul autorității contractante și, în situațiile menționate la articolul 2d alineatul (2), măsura în care contractul rămâne în vigoare.

Acordarea unor daune-interese nu reprezintă o sancțiune adecvată în sensul prezentului alineat.

Articolul 2f

Termene

(1) Statele membre pot să prevadă că o cale de atac în conformitate cu articolul 2d alineatul (1) trebuie exercitată:

▼M2

(a) înainte de expirarea unui termen de cel puțin 30 de zile calendaristice începând cu ziua următoare:

— publicării de către autoritatea contractantă a anunțului de atribuire a contractului în conformitate cu articolul 35 alineatul (4) și cu articolele 36 și 37 din Directiva 2004/18/CE, cu condiția ca respectivul anunț să conțină justificarea deciziei autorității contractante de a atribui contractul fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*; sau

— informării de către autoritatea contractantă a ofertanților și candidaților interesați cu privire la încheierea contractului, cu condiția ca informarea să fie însoțită de un rezumat al motivelor pertinente stabilite la articolul 41 alineatul (2) din Directiva 2004/18/CE, sub rezerva dispozițiilor articolului 41 alineatul (3) din respectiva directivă. Această opțiune se aplică și în cazurile menționate la articolul 2b litera (c) din prezenta directivă;

(b) și în orice caz, înainte de expirarea unui termen de cel puțin 6 luni începând cu ziua următoare încheierii contractului.

(2) În toate celelalte cazuri, inclusiv formularea unei căi de atac în conformitate cu articolul 2e alineatul (1), termenele pentru formularea unei căi de atac sunt determinate de dreptul intern, sub rezerva dispozițiilor articolului 2c.

Articolul 3

Mecanismul de remediere

(1) Comisia poate invoca procedura prevăzută la alineatele (2)-(5) în cazul în care consideră că, înainte de încheierea unui contract, a fost săvârșită o încălcare gravă a legislației comunitare în domeniul achizițiilor publice în cursul unei proceduri de atribuire a unui contract circumscris domeniului de aplicare al Directivei 2004/18/CE.

(2) Comisia notifică statul membru în cauză asupra motivelor care au condus la concluzia că a fost săvârșită o încălcare gravă și solicită remedierea acesteia prin mijloace adecvate.

(3) În termen de 21 de zile calendaristice de la primirea notificării menționate la alineatul (2), statul membru respectiv transmite Comisiei:

(a) confirmarea faptului că încălcarea a fost remediată;

(b) o notă motivată privind rațiunea pentru care nu s-a procedat la remedierea acesteia; sau

(c) o notificare conform căreia procedura de atribuire a contractului a fost suspendată fie de autoritatea contractantă, din proprie inițiativă, fie în virtutea competențelor menționate la articolul 2 alineatul (1) litera (a).

(4) O notă motivată comunicată în conformitate cu alineatul (3) litera (b) se poate întemeia, printre altele, pe faptul că presupusa încălcare constituie deja obiectul unor proceduri judiciare sau a altor proceduri de atac sau al unei căi de atac astfel cum este menționată la articolul 2 alineatul (9). În acest caz, statul membru în cauză informează Comisia despre rezultatul procedurilor respective, de îndată ce acesta devine cunoscut.

(5) În cazul în care s-a transmis o notificare potrivit căreia procedura de atribuire a contractului a fost suspendată în conformitate cu alineatul (3) litera (c), statul membru în cauză informează Comisia în momentul în care această suspendare este ridicată sau în care se inițiază o altă procedură de atribuire a contractului care are, în totalitate sau parțial, același obiect. Această notificare confirmă faptul că presupusa încălcare a fost remediată sau include o notă motivată privind cauza pentru care nu a fost remediată.

▼M2

Articolul 3a

Conținutul unui anunț de transparență *ex ante* voluntară

Anunțul menționat la articolul 2d alineatul (4) a doua liniuță, al cărui format este adoptat de Comisie în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 3b alineatul (2), conține următoarele informații:

(a) numele și datele de contact ale autorității contractante;

(b) descrierea obiectului contractului;

(c) justificarea deciziei autorității contractante de atribuire a contractului fără publicarea prealabilă în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* a unui anunț de participare;

(d) numele și datele de contact ale operatorului economic în favoarea căruia a fost luată o decizie de atribuire și

(e) dacă este cazul, orice altă informație considerată utilă de autoritatea contractantă.

Articolul 3b

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de Comitetul consultativ pentru achiziții publice instituit în temeiul articolului 1 din Decizia 71/306/CEE a Consiliului din 26 iulie 1971 ([1]) (denumit în continuare „comitetul").

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 3 și 7 din Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ([2]), având în vedere dispozițiile articolului 8.

Articolul 4

Punerea în aplicare

(1) Comisia poate solicita statelor membre, după consultarea comitetului, să-i furnizeze informații în legătură cu funcționarea căilor de atac la nivel național.

(2) Statele membre transmit anual Comisiei textul tuturor deciziilor, însoțite de expunerile de motive, adoptate de organismele responsabile de soluționarea căilor de atac, în conformitate cu articolul 2d alineatul (3).

Articolul 4a

Reexaminarea

Până la 20 decembrie 2012, Comisia examinează punerea în aplicare a prezentei directive și prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului referitor la eficacitatea acesteia și în special referitor la eficacitatea sancțiunilor alternative și a termenelor.

▼B

Articolul 5

Până la data de 1 decembrie 1991, statele membre adoptă măsurile necesare pentru a aduce la îndeplinire prevederile prezentei directive. Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor acte cu putere de lege și acte administrative de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 6

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

([1]) JO L 185, 16.8.1971, p. 15. Decizie modificată prin Decizia 77/63/CEE (JO L 13, 15.1.1977, p. 15).

([2]) JO L 184, 17.7.1999, p. 23. Decizie modificată prin Decizia 2006/512/CE (JO L 200, 22.7.2006, p. 11).